ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 24. júna 2010 *

Vo veci C-51/09 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, podané 3. februára 2009,

Barbara Becker, bydliskom v Miami (Spojené štáty), v zastúpení: P. Baronikians, Rechtsanwalt,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

Harman International Industries Inc., so sídlom v Northridge (Spojené štáty), v zastúpení: M. Vanhegan, barrister,

žalobkyňa v prvostupňovom konaní,

Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT), v zastúpení: G. Schneider, splnomocnený zástupca,

žalovaný v prvostupňovom konaní,

* Jazyk konania: angličtina.

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory J.-C. Bonichot, sudcovia C. Toader, K. Schiemann, P. Kūris (spravodajca) a L. Bay Larsen,

generálny advokát: P. Cruz Villalón,
tajomník: C. Strömholm, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 11. februára 2010,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 25. marca 2010,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Svojím odvolaním pani Becker žiada zrušiť rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 2. decembra 2008, Harman International Industries/ÚHVT – Becker (Barbara Becker) (T-212/07, Zb. s. II-3431, ďalej len „napadnutý rozsudok"), ktorým Súd prvého stupňa zrušil rozhodnutie prvého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) zo 7. marca 2007 (vec R 502/2006-1, ďalej len „napadnuté rozhodnutie"), ktoré zrušilo rozhodnutie námietkového oddelenia o vyhovení námietke, ktorú podala Harman International Industries, Inc. (ďalej len „Harman") proti zápisu slovnej ochrannej známky Spoločenstva Barbara Becker.

Právny rámec

2 Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146) znie:

„Na základe námietky majiteľa skoršej ochrannej známky, ochranná známka, o zápis ktorej sa žiada, nebude zapísaná:

...

b) ak kvôli jej zhodnosti alebo podobnosti so skoršou ochrannou známkou a zhodnosti alebo podobnosti tovarov alebo služieb, na ktoré sa vzťahujú tieto ochranné známky, existuje pravdepodobnosť výmeny [zámeny – *neoficiálny preklad*] zo strany verejnosti, pokiaľ ide o územie, na ktorom je skoršia ochranná známka chránená; pravdepodobnosť výmeny [zámeny – *neoficiálny preklad*] zahŕňa aj pravdepodobnosť asociácie so skoršou ochrannou známkou."

3 Podľa článku 8 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 40/94 sa pod pojmom „skoršie ochranné známky" rozumejú najmä ochranné známky Spoločenstva, ktorých dátum podania prihlášky je skorší ako dátum podania prihlášky ochrannej známky Spoločenstva.

Skutkové okolnosti

4 Dňa 19. novembra 2002 podala pani Becker na ÚHVT prihlášku slovnej ochrannej známky Barbara Becker ako ochrannej známky Spoločenstva.

5 Tovary, pre ktoré sa žiadal zápis ochrannej známky, patria do triedy 9 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení a zodpovedajú tomuto opisu:

„Vedecké, plavebné, geodetické, elektrické, fotografické, filmové, optické, vážiace, meracie, signalizačné, kontrolné (inšpekčné), záchranné a vyučovacie prístroje a nástroje; nahrávacie, prenosové, zvukové a obrazové prehrávacie zariadenia; nosiče magnetických nahrávok, gramofónové platne, predajné automaty a mechanizmy pre prístroje uvádzané do činnosti vhodením mince; registračné pokladnice, počítacie stroje, výbava pre spracovanie informácií a počítače."

6 Dňa 24. júna 2004 spoločnosť Harman podala na základe článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94 a článku 8 ods. 5 toho istého nariadenia námietku proti zápisu ochrannej známky Barbara Becker pre všetky tovary uvedené v prihláške. Námietka bola založená na slovnej ochrannej známke Spoločenstva BECKER ONLINE PRO č. 1823228, zapísanej 1. júla 2002, a na prihláške slovnej ochrannej známky Spoločenstva BECKER č. 1944578 z 2. novembra 2000, zapísanej 17. septembra 2004, ktorá sa tiež týka rôznych tovarov, ktoré patria do triedy 9.

7 Rozhodnutím z 15. februára 2005 námietkové oddelenie ÚHVT vyhovelo námietke spoločnosti Harman a konštatovalo existenciu pravdepodobnosti zámeny medzi kolidujúcimi ochrannými známkami. Domnievalo sa, že tovary označené týmito ochrannými známkami boli zhodné a že ochranné známky boli celkovo podobné, pretože vykazovali jednak priemerný stupeň vizuálnej a fonetickej podobnosti a jednak zhodu z koncepčného hľadiska, keďže odkazovali na rovnaké priezvisko.

8 Pani Becker podala 11. apríla 2006 odvolanie proti tomuto rozhodnutiu, ktoré bolo zrušené napadnutým rozhodnutím. V tomto rozhodnutí prvý odvolací senát ÚHVT (ďalej len „odvolací senát“) konštatoval, že tovary označené kolidujúcimi ochrannými známkami boli čiastočne zhodné a čiastočne podobné. Rozlíšil medzi tovarmi určenými bežnej verejnosti, tovarmi určenými odborníkom a prostrednou kategóriou tovarov, ktorá môže byť určená bežnej verejnosti a odborníkom.

9 Pokiaľ ide o kolidujúce označenia, odvolací senát vykonal iba porovnanie skoršej slovnej ochrannej známky BECKER a ochrannej známky Barbara Becker, o ktorej zápis sa žiada. Odvolací senát konštatoval, že medzi uvedenými označeniami existoval iba určitý stupeň vizuálnej a fonetickej podobnosti a prijal záver, že z koncepčného hľadiska sú kolidujúce označenia zjavne odlišné v Nemecku a v iných krajinách Európskej únie, pretože príslušná skupina verejnosti vníma ochrannú známku Barbara Becker skôr ako celok, než ako kombináciu „Barbara“ a „Becker“. Takisto zdôraznil, že pani Barbara Becker je v Nemecku známou osobnosťou, zatiaľ čo meno Becker je veľmi rozšírené priezvisko. Odvolací senát preto vyvodil záver, že rozdiely medzi predmetnými označeniami boli dostatočne významné na vylúčenie pravdepodobnosti zámeny.

10 Ďalej odvolací senát skonštatoval, že nebola splnená podmienka na uplatnenie článku 8 ods. 5 nariadenia č. 40/94, podľa ktorej musí medzi kolidujúcimi ochrannými známkami existovať taký stupeň podobnosti, že príslušná skupina verejnosti si medzi nimi vytvorí súvislosť.

Odvolanie pred Súdnym dvorom a napadnutý rozsudok

11 Žalobou podanou do kancelárie Súdu prvého stupňa 15. júna 2007 Harman podala návrh smerujúci k zrušeniu napadnutého rozhodnutia. Na podporu svojej žaloby spoločnosť Harman uvádzala dva žalobné dôvody založené na porušení článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94 a na porušení článku 8 ods. 5 toho istého nariadenia.

12 Súd prvého stupňa vyhovel prvému z týchto žalobných dôvodov a napadnutým rozsudkom zrušil napadnuté rozhodnutie, lebo zastával názor, že odvolací senát prijal nesprávny záver, že kolidujúce ochranné známky sú zjavne odlišné. Po tom, čo v bode 33 napadnutého rozsudku poznamenal, že tieto ochranné známky vykazujú určitú podobnosť z vizuálneho a fonetického hľadiska, ako to konštatoval odvolací senát, v bode 34 uvedeného rozsudku prijal záver, že odvolací senát vykonal nesprávne posúdenie významu týkajúceho sa prvku „Becker" v porovnaní s prvkom „Barbara".

13 V tejto súvislosti Súd prvého stupňa s odkazom na svoj rozsudok z 1. marca 2005, Fusco/ÚHVT – Fusco International (ENZO FUSCO) (T-185/03, Zb. s. II-715, bod 54) v bode 35 napadnutého rozsudku poznamenal, že judikatúra pripustila, že prinajmenšom v Taliansku spotrebitelia vo všeobecnosti pripisujú väčšiu rozlišovaciu spôsobilosť priezvisku ako krstnému menu vytvárajúcemu ochrannú známku, z čoho vyplýva, že v kombinovanej ochrannej známke môže byť priezvisku „Becker" priznaná vyššia rozlišovacia spôsobilosť ako menu „Barbara".

14 Po druhé v bode 36 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa uviedol, že skutočnosť, že pani Barbara Becker je v Nemecku známa ako bývalá manželka Borisa Beckera, neznamená, že z koncepčného hľadiska kolidujúce ochranné známky nie sú podobné. Uviedol, že obe tieto ochranné známky odkazujú na rovnaké priezvisko, a vykazujú teda podobnosť, a to tým skôr, že v časti Únie sa môže prvku „Becker" ochrannej

známky Barbara Becker ako priezvisku priznať vyššia rozlišovacia spôsobilosť než prvku „Barbara“, ktorý je iba krstným menom.

15 Po tretie s odkazom na rozsudok zo 6. októbra 2005, Medion (C-120/04, Zb. s. I-8551, body 30 a 37), Súd prvého stupňa v bode 37 napadnutého rozsudku zastával názor, že prvok „Becker“, ak by aj nebol dominantným prvkom kombinovanej ochrannej známky, bude vnímaný ako priezvisko, ktoré je bežne používané na označenie osoby, a bude si teda v uvedenej ochrannej známke zachovávať autonómne rozlišovacie postavenie.

16 Vzhľadom na to, že zhoda alebo podobnosť tovarov označovaných kolidujúcimi ochrannými známkami nebola spochybňovaná a že predmetné ochranné známky vykazujú vizuálnu, fonetickú a koncepčnú podobnosť, Súd prvého stupňa v bode 40 napadnutého rozsudku prijal záver, že medzi nimi existuje pravdepodobnosť zámeny, aj keď predmetné tovary sú určené verejnosti, ktorá im venuje relatívne vysoký stupeň pozornosti.

17 Nakoniec v bodoch 41 a 42 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa rozhodol, že toto konštatovanie nespochybňuje tvrdenie ÚHVT, podľa ktorého kombinovanú ochrannú známku a inú ochrannú známku možno považovať za podobné len vtedy, ak ich spoločná zložka predstavuje dominantný prvok v celkovom dojme, ktorý kombinovaná ochranná známka vytvára. Takisto odmietol tvrdenie pani Becker, podľa ktorého judikatúra týkajúca sa kombinovaných ochranných známok nie je v prejednávanej veci uplatniteľná, pretože ochrannú známku, o ktorej zápis sa žiada, tvorí krstné meno a priezvisko.

Návrhy účastníkov konania

18 Svojím odvolaním odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom zrušil napadnuté rozhodnutie a zaviazal ju na náhradu trov konania. Okrem toho navrhuje, aby bol druhý účastník odvolacieho konania – Harman zaviazaný na náhradu trov konania.

19 Harman v podstate navrhuje zamietnuť odvolanie a zaviazať odvolateľku na náhradu trov konania.

20 ÚHVT navrhuje, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok a zaviazal Harman na náhradu trov konania, ktoré vynaložil.

O odvolaní

Argumentácia účastníkov konania

21 Na podporu svojho odvolania pani Becker uvádza jediný odvolací dôvod založený na porušení článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94. Uvádza, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho posúdenia, keď prijal záver, že medzi kolidujúcimi ochrannými známkami existuje podobnosť, a teda nesprávne uplatnil toto ustanovenie konštatujúc pravdepodobnosť zámeny.

22 Súdu prvého stupňa po prvé vytýka, že svoje posúdenie založil na svojom rozsudku Fusco/ÚHVT – Fusco International (ENZO FUSCO), už citovanom, podľa ktorého talianski spotrebitelia vo všeobecnosti pripisujú väčšiu rozlišovaciu spôsobilosť priezvisku ako krstnému menu vytvárajúcemu ochrannú známku. V tejto súvislosti poznamenáva, že v skoršom rozsudku z 12. júla 2006, Rossi/ÚHVT – Marcorossi (MARCOROSSI) (T-97/05, body 46 a 47), Súd prvého stupňa uviedol, že takéto všeobecné pravidlo sa neuplatňuje automaticky v akejkoľvek situácii, každý prípad musí byť individuálne posúdený, a že priezvisko spoločné v predmetnom konaní pre obe ochranné známky nie je dostatočne dominantné na to, aby so sebou prinášalo pravdepodobnosť zámeny.

23 Po druhé odvolateľka uvádza, že Súd prvého stupňa z rozsudku Medion, už citovaného, nesprávne vyvodil, že prvok „Becker" má v kombinovanej ochrannej známke autonómne rozlišovacie postavenie, takže obe kolidujúce ochranné známky boli považované za podobné. Tento rozsudok iba uviedol, že na uplatňovanie ochrany kombinovanej ochrannej známky nepostačuje, aby tretia osoba pridala k zapísanej ochrannej známke svoje obchodné meno. Nemožno ho v žiadnom prípade chápať ako stanovujúci všeobecné pravidlo, podľa ktorého akýkoľvek prvok, ktorý obsahujú dve ochranné známky, musí byť považovaný za rozlišujúci, hoci nie je dominantný.

24 Okrem toho uvedený rozsudok sa týka ochranných známok, ktoré nemôžu byť porovnávané s ochrannými známkami kolidujúcimi v tomto konaní. V tomto konaní ide nie o imitáciu skoršej ochrannej známky, ku ktorej je pridané obchodné meno podniku, ale o modifikáciu skoršej ochrannej známky pridaním krstného mena pred priezvisko. Dotknutá skupina verejnosti vníma označenie „Barbara Becker" ako meno osoby ženského pohlavia, zatiaľ čo veľmi bežné meno „Becker" nie je dostatočne individualizované na to, aby bola uznaná koncepčná podobnosť medzi predmetnými ochrannými známkami. Súd prvého stupňa tak nesprávne uplatnil článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94, keď vyhlásil, že prvok „Barbara" je iba krstné meno, keďže pridanie tohto krstného mena výrazne ovplyvnilo celkový dojem vytváraný prihlasovanou ochrannou známkou tým, že prináša úplne nový koncepčný význam mena „Becker".

25 ÚHVT sa v podstate pripája k dôvodom uvádzaným odvolateľkou. Treba uviesť, že Súd prvého stupňa nezohľadnil všetky relevantné skutočnosti prejednávanej veci na to, aby posúdil existenciu pravdepodobnosti zámeny, keď považoval posúdenie skutkového stavu uvedené v rozsudku Fusco/ÚHVT – Fusco International (ENZO FUSCO), už citovanom, za právne pravidlo a uplatňoval ho automaticky na judikatúru vyplývajúcu z už citovaného rozsudku Medion.

26 Súd prvého stupňa tak opomenul zohľadniť skutočnosť, že meno vytvárajúce prihlasovanú ochrannú známku je veľmi bežným nemeckým menom. V bode 36 napadnutého rozsudku sa zdržal určenia, či skutočnosť, že pani Becker je známou osobnosťou, môže neutralizovať fonetickú a vizuálnu podobnosť predmetných označení. Rovnako nesprávne sa domnieval, že prvok „Becker" má autonómne rozlišovacie postavenie bez analyzovania vplyvu popularity pani Becker na vnímanie spotrebiteľov.

27 Na pojednávaní ÚHVT dodal, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď zo svojho konštatovania, podľa ktorého druhá časť označenia mala dominantnú rozlišovaciu spôsobilosť v porovnaní s prvou časťou, vyvodil, že mala tiež autonómne rozlišovacie postavenie.

28 Naopak Harman namieta proti odvolaciemu dôvodu uvádzanému odvolateľkou. Na jednej strane uvádza, že v rozpore s tým, čo tvrdí odvolateľka, z napadnutého rozsudku vyplýva, že Súd prvého stupňa odkázal na rozsudok Fusco/ÚHVT – Fusco International (ENZO FUSCO), už citovaný, iba ako na príklad, a nie ako na právne pravidlo, ktoré by sa uplatňovalo na všetky situácie. Okrem toho poznamenáva, že tento odkaz nie je rozhodujúci v odôvodnení, podľa ktorého postupoval Súd prvého stupňa, keď dospel k záveru o existencii pravdepodobnosti zámeny.

29 Na druhej strane schvaľuje analýzu, ktorú vykonal Súd prvého stupňa, pokiaľ ide o autonómne rozlišovacie postavenie prvku „Becker", ktorý je podľa jeho názoru v súlade s už citovaným rozsudkom Medion.

Posúdenie Súdnym dvorom

30 Keďže odvolateľka Súdu prvého stupňa vytýka, že nesprávne uplatnil článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94, treba pripomenúť, že podľa tohto ustanovenia na základe námietky majiteľa skoršej ochrannej známky, ochranná známka, o zápis ktorej sa žiada, nebude zapísaná, ak kvôli jej zhodnosti alebo podobnosti so skoršou ochrannou známkou a zhodnosti alebo podobnosti tovarov alebo služieb, na ktoré sa vzťahujú tieto ochranné známky, existuje pravdepodobnosť zámeny zo strany verejnosti, pokiaľ ide o územie, na ktorom je skoršia ochranná známka chránená.

31 V tejto súvislosti z ustálenej judikatúry vyplýva, že pravdepodobnosťou zámeny podľa článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94 je pravdepodobnosť, že sa verejnosť môže domnievať, že predmetné tovary alebo služby pochádzajú od jedného podniku alebo prípadne od podnikov, ktoré sú ekonomicky prepojené [pozri rozsudky z 12. júna 2007, ÚHVT/Shaker, C-334/05 P, Zb. s. I-4529, bod 33, a z 20. septembra 2007, Nestlé/ÚHVT, C-193/06 P, bod 32; ako aj vo vzťahu k prvej smernici Rady 89/104/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok (Ú. v. ES L 40, 1989 s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 92) rozsudky z 29. septembra 1998, Canon, C-39/97, Zb. s. I-5507, bod 29; z 22. júna 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, Zb. s. I-3819, bod 17, a Medion, už citovaný, bod 26].

32 Existencia pravdepodobnosti zámeny zo strany verejnosti sa má posudzovať celkovo pri zohľadnení všetkých rozhodujúcich okolností predmetného prípadu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. novembra 1997, SABEL, C-251/95, Zb. s. I-6191, bod 22; ako aj rozsudky Lloyd Schuhfabrik Meyer, už citovaný, bod 18; Medion, už citovaný, bod 27; ÚHVT/Shaker, už citovaný, bod 34, a Nestlé/ÚHVT, už citovaný, bod 33).

33 Rovnako podľa ustálenej judikatúry sa má celkové posúdenie pravdepodobnosti zámeny vo vzťahu k vizuálnej, fonetickej alebo koncepčnej podobnosti sporných ochranných známok zakladať na celkovom dojme, ktorý tieto ochranné známky vytvárajú, s osobitným zohľadnením ich rozlišovacích a dominantných prvkov. To, ako ochranné známky vníma priemerný spotrebiteľ daných tovarov alebo služieb, zohráva

rozhodujúcu úlohu pri celkovom posúdení tejto pravdepodobnosti. V tejto súvislosti priemerný spotrebiteľ zvyčajne vníma ochrannú známku ako celok a neskúma jej jednotlivé detaily (pozri v tomto zmysle rozsudky SABEL, už citovaný, bod 23; Lloyd Schuhfabrik Meyer, už citovaný, bod 25; Medion, už citovaný, bod 28; ÚHVT/Shaker, bod 35 a Nestlé/ÚHVT, bod 34).

34 V bodoch 30 a 31 rozsudku Medion, už citovaného, však Súdny dvor rozhodol, že okrem bežných prípadov, keď priemerný spotrebiteľ vníma ochrannú známku ako celok, nie je vôbec vylúčené, že v osobitnom prípade si skoršia ochranná známka používaná treťou osobou v zloženom označení obsahujúcom obchodné meno tejto tretej osoby zachová samostatné rozlišovacie postavenie bez toho, aby v ňom tvorila dominantný prvok. Za takéhoto predpokladu celkový dojem vytváraný zloženým označením môže viesť verejnosť k presvedčeniu, že dotknuté tovary alebo služby pochádzajú prinajmenšom od podnikov, ktoré sú ekonomicky prepojené, a v takom prípade sa musí existencia pravdepodobnosti zámeny pripustiť.

35 V prejednávanej veci po tom, čo pripomenul všetky pravidlá uvedené v bodoch 30 až 33 tohto rozsudku, Súd prvého stupňa v rámci svojho posúdenia podobnosti kolidujúcich ochranných známok z koncepčného hľadiska v podstate rozhodol, že po prvé, keďže spotrebitelia vo všeobecnosti pripisujú väčšiu rozlišovaciu spôsobilosť priezvisku ako krstnému menu vytvárajúcemu slovné označenie, prvok „Becker“ prihlasovanej ochrannej známky môže mať väčšiu rozlišovaciu spôsobilosť než prvok „Barbara“, po druhé, že skutočnosť, že pani Becker je v Nemecku známou osobnosťou, nemá vplyv na podobnosť kolidujúcich ochranných známok, keďže tieto odkazujú na rovnaké priezvisko a prvok „Barbara“ je iba krstným menom a, po tretie, že prvok „Becker“ si v kombinovanej ochrannej známke zachováva autonómne rozlišovacie postavenie, pretože je vnímaný ako priezvisko.

36 Hoci je možné, že v určitej časti Únie má priezvisko vo všeobecnosti vyššiu rozlišovaciu spôsobilosť než krstné meno, napriek tomu treba zohľadniť všetky relevantné okolnosti prípadu a najmä okolnosť, či predmetné priezvisko je málo obvyklé, alebo naopak, veľmi bežné, čo má vplyv na rozlišovaciu spôsobilosť. Je to tak aj v prípade mena „Becker“, ktorému odvolací senát priznal bežnú povahu.

37 Treba tiež zohľadniť prípadnú všeobecnú známosť osoby, ktorá žiada, aby sa jej krstné meno a priezvisko spoločne zapísali ako ochranná známka, pretože táto všeobecná známosť môže mať, samozrejme, vplyv na vnímanie ochrannej známky príslušnou skupinou verejnosti.

38 Okrem toho treba konštatovať, že v kombinovanej ochrannej známke si priezvisko nezachováva vo všetkých prípadoch autonómne rozlišovacie postavenie práve z dôvodu, že je vnímané ako priezvisko. Konštatovanie takéhoto postavenia totiž môže byť založené iba na skúmaní všetkých rozhodujúcich faktorov prejednávanej veci.

39 Napokon, ako to v podstate uviedol generálny advokát v bode 59 svojich návrhov, keby sa dôvody uvádzané Súdom prvého stupňa pre prijatie záveru o existencii koncepčnej podobnosti kolidujúcich ochranných známok posudzovali podľa článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94, viedli by k pripusteniu záveru, že každé priezvisko tvoriace skoršiu ochrannú známku by mohlo dôvodne brániť zápisu kombinovanej ochrannej známky skladajúcej sa z krstného mena a tohto priezviska, hoci by napríklad toto priezvisko bolo bežným, alebo pridanie krstného mena by z koncepčného hľadiska malo vplyv na vnímanie takto kombinovanej ochrannej známky príslušnou skupinou verejnosti.

40 Z vyššie uvedeného vyplýva, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď svoje posúdenie podobnosti ochranných známok z koncepčného hľadiska založil na všeobecných úvahách vychádzajúcich z judikatúry bez toho, aby vykonal analýzu relevantných prvkov vlastných prejednávanej veci, čím porušil požiadavku celkového posúdenia pravdepodobnosti zámeny zohľadňujúceho všetky rozhodujúce faktory prejednávanej veci a založeného na celkovom dojme, ktorý vytvárajú kolidujúce ochranné známky.

41 Z toho vyplýva, že odvolaciemu dôvodu založenému na porušení článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94 treba vyhovieť a napadnutý rozsudok musí byť preto zrušený a vec vrátená na konanie pred Všeobecným súdom.

O trovách

42 Vzhľadom na to, že vec sa vracia Všeobecnému súdu, o trovách odvolacieho konania sa rozhodne neskôr.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. **Rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 2. decembra 2008, Harman International Industries/ÚHVT – Becker (Barbara Becker) (T-212/07) sa zrušuje.**

2. **Vec sa vracia na konanie pred Všeobecným súdom Európskej únie.**

3. **O trovách konania sa rozhodne neskôr.**

Podpisy